

*Deze teksten zijn met toestemming overgenomen van de website:
www.whgdierenartsen.nl*

Castreren - Steriliseren (hond en kat) - Pro's en contra's zorgvuldig tegen elkaar afwegen!

N.B.

De teksten van onze hand-outs worden vervaardigd aan de hand van niet alleen wetenschappelijke literatuur, maar ook van onze eigen inzichten op basis van persoonlijke ervaringen. Daarom kan de informatie voor een deel afwijken van de gangbare literatuur.

Sommige mensen willen ons doen geloven, dat een castratie / sterilisatie een "routineklus" is, dat het vooral op "heel jonge leeftijd" moet gebeuren, en, dat het "goed" is voor een hond. Maar zo simpel ligt het toch niet. Voordat we besluiten om een hond te (laten) castreren / steriliseren moeten we eerst alle pro's en contra's zorgvuldig tegen elkaar afwegen. Bij elke hond opnieuw. Het gaat om een operatie en verandering van de hormoonhuishouding.

De overwegingen op een rij:

Terminologie

Het woord sterilisatie komt in feite uit de humane geneeskunde en wordt in de diergeneeskunde eigenlijk veelal foutief gebruikt. "Steriliseren" is het onderbinden van de eileiders of zaadleiders, waarbij de eierstokken respectievelijk de teelballen behouden blijven, met als doel onvruchtbaarheid van de patiënt (=steriliteit) te bewerkstelligen. Bij honden en katten wordt eigenlijk altijd een "castratie" uitgevoerd: de eierstokken of de teelballen worden geheel verwijderd. Hiermee is het dier dus niet alleen steriel geworden, maar ook de productie van geslachtshormonen wordt stilgelegd.

Toch vinden wij, dat de term castratie voorbehouden moet blijven aan de reu.

Bij de teef onderscheiden we 2 mogelijkheden: òf we verwijderen alleen de eierstokken (=ovarioectomie), òf we verwijderen eierstokken en baarmoeder (=ovariorhysterectomie).

Ovarioectomie of ovariorhysterectomie

In beide gevallen worden de eierstokken verwijderd en dus inbreuk gedaan op de hormoonhuishouding. Als de baarmoeder gezond is, kunnen we die ook rustig laten zitten. Door de verwijdering van de eierstokken staat de baarmoeder niet meer onder hormonale invloed en zal daardoor ook geen problemen geven in de toekomst. Als de baarmoeder afwijkend is moet deze natuurlijk wel verwijderd worden. In de praktijk zal het erop neer komen, dat op jongere leeftijd veelal een ovarioectomie wordt uitgevoerd, op oudere leeftijd een ovariorhysterectomie.

De ovarioectomie is mogelijk een iets minder ingrijpende operatie. Het is niet zo, dat de gevreesde urine-incontinentie (zie verder) meer voorkomt na een ovariorhysterectomie dan

na een ovarioectomie. De urineincontinentie na een ovario(hyster)ectomie wordt veroorzaakt door de storing in de hormoonhuishouding.

Leeftijd en tijdstip van opereren

Daarover zijn ook nogal wat uiteenlopende meningen. Dat komt omdat verschillende mensen de pro's en contra's verschillend wegen. Kennis, visie, gevoel, en eigen belang spelen daarbij een belangrijke rol.

In de Verenigde Staten is het gebruikelijk dat een ovarioectomie op zeer jeugdige leeftijd, zelfs nog vóór de eerste loopsheid wordt uitgevoerd. We moeten ons wel realiseren, dat in de Verenigde Staten deze vroegtijdige ingreep met nadruk gepropageerd wordt door de dierenbescherming, omdat er daar sprake is van een enorme overpopulatie van huisdieren.

Ook in Nederland zijn er dierenartsen die zeer enthousiast zijn over deze vroegtijdige ingreep.

De indruk bestaat echter, dat een ovarioectomie vóór de 1e loopsheid wel een verhoogde kans geeft op een aantal nog te noemen nadelen: sterke gewichtstoename en het ontstaan van urine-incontinentie. Bovendien is er kans dat de ontwikkeling van de karakterstructuur van de hond niet volledig zal zijn. Ook het uitwendige geslachtsapparaat kan onderontwikkeld blijven bij een te vroege ovarioectomie: de hond houdt dan een zogenaamde infantiele vulva, wat het ontstaan van ontstekingen van de huid rond de vulva met zich mee kan brengen.

Door de vroegtijdige ingreep, in elk geval uiterlijk vóór de 4de loopsheid, heeft men wel aanzienlijk minder kans op de ontwikkeling van kwaadaardige tumoren van de melkklieren. Let wel: kwaadaardige tumoren. De zeer veel vaker voorkomende goedaardige knobbeltjes, die groot in omvang en aantal kunnen zijn kunnen wij er niet met zekerheid mee voorkomen. Wat betreft het juiste tijdstip van de cyclus geven we er de voorkeur aan een ovario(hyster)ectomie uit te voeren tijdens de rustfase van de cyclus (anoestrus). In de praktijk komt dat neer op circa 3 maanden na het begin van de laatste loopsheid.

Voordelen van een ovario(hyster)ectomie

- Niet meer loops worden

Na een castratie zal een teef niet meer loops worden. Hoewel natuurlijk in de meeste gevallen de ongemakken van het hebben van een loopse teef overkomelijk zijn, is het voor een aantal eigenaren een lastig iets: de uitvloeiing van de teef en opdringerige reuen bij het uitlaten en om het huis. Loopsheidspreventie kan ook door middel van een medicamenteuze behandeling bewerkstelligd worden (anti-loopsheidinjecties). Deze behandeling brengt echter mogelijk een aantal bijwerkingen met zich mee. Het is dan ook niet aan te raden om dergelijke preparaten langdurig te gebruiken.

- Verlaging van het risico op tumoren van de melkklieren

Indien een ovarioectomie vroeg in het leven plaatsvindt, in ieder geval vóór de 2de, uiterlijk 4de loopsheid, zal zoals reeds aangegeven de kans op het ontstaan van kwaadaardige melkkliertumoren aanzienlijk kleiner worden. Honden die voor de 2de loopsheid geopereerd worden hebben zeven maal minder kans op kwaadaardige melkkliertumoren dan honden die niet, of op latere leeftijd gecastreerd zijn.

- Voorkomen van een baarmoederontsteking

Een baarmoederontsteking bij honden ontstaat onder invloed van hormonen uit een zogenaamde Cysteuze Endometrium Hyperplasie (CEH). Onder invloed van progesteron dat na elke ovulatie (=eisprong) door de eierstokken geproduceerd wordt kan het baarmoederslijmvlies (=endometrium) zich gaan verdikken (=hyperplasie) en cysteus (cyste =blaasje) worden. Als dit veranderde slijmvlies ontstoken raakt, dan ontwikkelt zich hieruit een baarmoederontsteking. Dit kan een gevaarlijke situatie opleveren voor de teef, vooral als de baarmoedermond gesloten is waardoor de pus niet weg kan (=pyometra). In dit geval is zelfs aantasting van de nieren of soms het ontstaan van een buikvliesontsteking mogelijk. De kans op een baarmoederontsteking wordt groter naarmate de teef vaker loops is geweest (herhaalde invloed van progesteron).

- Voorkomen van suikerziekte

Het reeds genoemde geslachtshormoon progesteron kan het lichaam ongevoelig maken voor insuline. Hierdoor heeft een niet gecastreerde teef een grotere kans op suikerziekte.

- Schijndracht

Het schijndrachtig worden van een teef is in de natuur een compleet normaal fenomeen. In een roedel wolven of wilde honden worden de zogenaamde alfa-teven gedekt en de andere teven worden schijndrachtig (eigenlijk "schijnmoeder"). De schijndrachtige teven voeden ook daadwerkelijk de pups van de andere teven en dragen zo bij aan de verzorging. Bij onze gedomesticeerde huishond is het schijndrachtig worden van een teef vervelend voor de baas en zo mogelijk nog vervelender voor de hond zelf. Daarnaast bestaat de indruk dat honden die regelmatig schijndrachtig zijn een grotere kans hebben op het ontwikkelen van (kwaadaardige) melkkliertumoren.

Nadelen van castratie van een teef

- Onomkeerbaarheid

De ingreep is onomkeerbaar, dat wil zeggen eenmaal uitgevoerd is een castratie niet meer terug te draaien.

- Gewichtstoename

Na een castratie heeft een teef sneller de neiging te zwaar te worden. Een aanpassing van de voeding is in veel gevallen noodzakelijk en het is aan te raden om het gewicht van de hond na castratie regelmatig te (laten) controleren. De

gewichtstoename wordt voor een belangrijk deel veroorzaakt door een verlaging van de schildklierfunctie. Door de gewichtstoename zullen arthrose processen versneld verergeren. En natuurlijk zijn er nog wel meer nadelen van overgewicht: huidklachten, problemen met narcose en operaties, enz.

- Urine-incontinentie

Bij ongeveer 10-20% van de gecastreerde honden kan een hormonaal geïnduceerde urine-incontinentie optreden. Vooral bepaalde rassen blijken gevoeliger en er lijkt een verband te bestaan met staartamputatie (gecoupeerde staart). Er bestaat een verhoogd risico op onwillekeurig urineverlies na castratie bij de volgende rassen: Boxer, Dobermann, Dwergpoedel, Old English Sheepdog (Bobtail), Bouvier, Weimaraner, Riesen-Schnautzer en Ierse Setter. De incontinentie is over het algemeen goed te behandelen, maar behandeling zal de rest van het leven nodig zijn. Het typische beeld is onwillekeurig urineverlies tijdens rust (slaap).

- Verandering van de vachtstructuur

Bij vooral langharige honden blijkt na castratie de vachtstructuur te kunnen veranderen. De vacht wordt dan dikker, krulleriger en moeilijker te onderhouden. Dit komt voor bij o.a. de Cocker Spaniel, Afghaanse windhond en de New Foundlander. Vaak zien we ongeremd verharren het hele jaar door. Door vermindering van de vachtconditie treden er vaak secundaire allergieën op.

- Verandering van gedrag

Sloomheid, lusteloosheid, maar vooral ook onzekerheid, agressie e.d.. Gedragsveranderingen geven ook verschuivingen in de roedelhierarchy. Geslachtshormonen hebben een sterk invloed op de stofwisseling en dus op het welbevinden.

- Bewegingsstoornissen

Zoals gezegd: overgewicht versnelt de ontwikkeling van arthrose. En natuurlijk heeft een dikke hond meer last van een niet helemaal gezond(e) gewricht of rug. We weten dat geslachtshormonen een belangrijke functie vervullen bij de botstofwisseling.

Voor- en nadelen van het castreren van een reu

De voordelen van het castreren van een reu zijn veel minder talrijk dan van het castreren van een teef. In sommige gevallen kan een castratie van een reu het karakter positief beïnvloeden. Reuen met een zeer dominant karakter en/of een hypersexueel gedrag kunnen na castratie een stuk rustiger worden en daardoor handelbaarder worden. Ook een overmatige uitvloeiing uit de voorhuid kan door een castratie verdwijnen. Maar dit is wel een heel slechte reden om te castreren. Een wat angstige en onzekere reu kan na een castratie zich in het slechtste geval juist ontwikkelen tot een angstbijter. Een gecastreerde reu heeft net als een gecastreerde teef meer kans op overgewicht.

Medische redenen voor een ovario(hyster)ectomie of castratie

Hierbij kan gedacht worden aan:

- Suikerziekte bij een intacte teef
- Pyometra = baarmoederontsteking met ophoping van etter 1 - 2 maanden na de loopsheid
- Tumoren van de testikels, eventueel met kaalheid als complicatie
- Prostaatproblemen bij de reu
- Een ernstige therapieresistente schijndracht

Slotopmerking

Als uw hond een normale cyclus heeft, de loopsheid volledig normaal verloopt, er geen sprake is van schijndracht of melkkliertumoren en als u als eigenaar weinig hinder ondervindt van de loopsheid van uw hond, dan is er geen reden om uw hond te laten opereren. Het is natuurlijk ook min of meer de plicht van een hondeneigenaar om beperkt ongemak te accepteren, zonder daar onmiddellijk op in te grijpen. We moeten niet onderdelen "slopen" voor ons eigen gemak of om een klein beetje meer zekerheid te hebben voor de toekomst. En gelukkig is de gemiddelde teef maar twee maal per jaar gedurende drie weken "ongesteld". Een ovario(hyster)ectomie en een castratie van een hond worden door ons dan ook niet beschouwd als een routinebehandeling die klakkeloos bij iedere teef of reu moet worden uitgevoerd. Het is dan ook van belang dat u, ondersteund door bovenstaande uiteenzetting, afhankelijk van de klachten en/of hinder die met de loopsheid van uw hond samenhangen een goede beslissing kunt nemen over het wel of niet uitvoeren van een toch nog wel ingrijpende operatie. Deze beslissing zal tot stand moeten komen na gedegen overleg met uw dierenarts.

NADELEN VAN VROEGE CASTRATIE BIJ HONDEN

Drs. Amanda van Grondelle, dierenarts, verbonden aan WHG Westerhuis Kliniek voor Gezelschapsdieren, Dalwagen 29c, 6669 CA Dodewaard;
T 0488-410040; www.whgdierenartsen.nl

N.B.

Onze hand-outs worden vervaardigd aan de hand van niet alleen wetenschappelijke literatuur, maar ook van onze eigen inzichten op grond van persoonlijke ervaringen. Daarom kan de informatie voor een deel afwijken van de gangbare literatuur.

INLEIDING

Steeds vaker worden honden op jonge leeftijd al gecastreerd. Met 'jong' bedoel ik v??r de leeftijd van 6 maanden. Deze trend komt voornamelijk overwaaien uit de USA, waar om redenen van geboortebeperking dit beleid flink gestimuleerd wordt. Voor alle duidelijkheid: met 'castratie' wordt hier bedoeld het verwijderen van de testikels of de eierstokken. Als ik het over gecastreerde honden heb, dan heb ik het dus zowel over reuen als teven. Voor meer uitleg over de termen castratie en sterilisatie is het nuttig om het artikel uit onze bibliotheek over castratie en sterilisatie bij honden te lezen.

Nog afgezien van het feit dat er misschien wel sowieso teveel honden worden gecastreerd, zijn er in ieder geval nogal wat bezwaren tegen castratie op jonge leeftijd. Er zijn althans aanwijzingen dat we op zijn minst voorzichtig en kritisch moeten zijn en blijven bij het volgen van dergelijke trends.

In onderstaand artikel zet ik de bezwaren voor u op een rij.

UROGENITAAL APPARAAT

Het vroeg castreren van reuen en teven leidt tot relatief onderontwikkelde uitwendige geslachtsdelen, zoals de penis en de vulva. Dit kan ontstekingen van de voorhuid en de huid rond de vulva tot gevolg hebben. Door uitgebreid wetenschappelijk onderzoek is tevens aangetoond dat het vroeg castreren van teven, maar hoogst waarschijnlijk ook van reuen een grotere kans op de zogenaamde castratie onzindelijkheid met zich meebrengt.

BEWEGINGSAPPARAAT

De geslachtshormonen die worden geproduceerd in de eierstokken (teef) of testikels (reu) van de hond spelen een belangrijke rol bij de groei. Zo is in een aantal studies aangetoond dat bij vroege castratie de botten langer doorgroeien dan bij een intacte hond of een hond die op latere leeftijd gecastreerd wordt. Een hond die op jonge leeftijd gecastreerd wordt, zal dus langere maar lichtere botten krijgen. Het is niet zo moeilijk om te bedenken dat dit soort structurele veranderingen in de bouw van het skelet ook gevolgen kunnen hebben voor de gezondheid van het bewegingsapparaat. Er is zelfs een onderzoek gedaan in Texas, waaruit zou blijken dat gecastreerde honden (overigens wordt hier niet gekeken

naar de leeftijd waarop de castratie wordt uitgevoerd) een grotere kans op een voorste kruisbandlaesie zouden hebben. En de kans op de ontwikkeling van heupdysplasie zou vergroot zijn ten gevolge van het op vroege leeftijd castreren van honden. Of deze studies daadwerkelijk valide genoeg zijn om deze conclusies te trekken, durf ik te betwijfelen. Maar dat vroeg castreren invloed heeft op de groei van het skelet is wetenschappelijk bewezen en dat dit mogelijk het ontstaan van bepaalde aandoeningen aan het bewegingsapparaat bevordert, is zeker niet ondenkbaar!

TUMOREN

Een teef die vóór de 2e loosheid gecastreerd wordt, heeft een veel kleinere kans op het ontwikkelen van tumoren in de melkklieren op latere leeftijd in vergelijking met een intacte teef of een teef die op latere leeftijd wordt gecastreerd. Maar wat betreft de invloed op het ontwikkelen van andere tumoren horen we andere, minder positieve geluiden met betrekking tot het vroeg castreren van honden. Zo zou de kans op het voorkomen van een haemangiosaroom (een relatief veel voorkomende tumor die o.a. voorkomt in het hart en de milt bij honden) groter zijn bij gecastreerde honden dan bij niet gecastreerde honden. Er zijn twee studies waaruit blijkt dat (vroeg) gecastreerde honden meer kans hebben op het ontwikkelen van botkanker (osteosaroom). Op zich niet zo gek, want we wisten al dat bij honden(rassen) die (extreem) groot zijn vaker botkanker voorkomt en vroeg castreren zorgt ervoor dat een hond langer doorgroeit en dus veel groter wordt! Er is ook gerede twijfel of het castreren van reuen, op welke leeftijd dan ook, de kans op het ontstaan van prostaatanker verkleint. Door sommige mensen wordt dit gunstige effect van castreren echter wel geclaimd. Dit betekent overigens niet dat castratie van een reu met een bestaand chronische prostaatproblemen (ontsteking, vergroting, etc.) zinloos is!

GEDRAG

Veel honden eigenaren denken dat hun hond rustiger en veel gemakkelijker wordt in de omgang na een castratie. Dit is echter niet zo zwart/wit als de meeste mensen wel denken! Bepaalde vormen van ongewenst gedrag, waaronder vooral angst gerelateerde problemen zouden juist vaker voorkomen bij (vroeg) gecastreerde honden vergeleken met intacte honden. Vooral bij reuen met een angstig en onzeker karakter kan castratie mijns inziens leiden tot regelrechte angstagressie. Ook op latere leeftijd schijnt er verschil te zijn in de achteruitgang van de cognitieve functies (dementieachtige verschijnselen) tussen gecastreerde reuen en intacte reuen.

SCHILDKLIER

Een gecastreerde hond wordt sneller te dik, dat weet bijna iedereen. Mogelijk heeft dat iets te maken met de verminderde werking van de schildklier na castratie. In ieder geval is aangetoond, dat castratie de kans op een te traag werkende schildklier duidelijk vergroot!

CONCLUSIES

Of het vroeg castreren van honden daadwerkelijk de kans op kruisband letsels vergroot is mijns inziens niet helemaal duidelijk. Het wel of niet ontstaan van een kruisband letsel is van zoveel factoren afhankelijk, dat er bij een onderzoek naar het verschil in frequentie van voorkomen van kruisbandletsels bij gecastreerde versus niet gecastreerde honden al snel verkeerde conclusies getrokken kunnen worden als niet al deze factoren worden meegewogen in het oordeel. Het zou dan ook niet juist zijn om op grond van dergelijke onderzoeken het vroeg castreren van honden volledig te veroordelen. Er zijn echter redenen genoeg om, als we gewoon logisch redeneren, aan te nemen dat het op jonge leeftijd castreren van honden nogal wat gevolgen heeft voor de ontwikkeling van een hond. Zowel op het lichamelijke als op het psychische vlak.

En laten we het vraagstuk eens van de andere kant bekijken: is het nou echt zo'n probleem om even te wachten met een eventuele castratie? Er zijn, denk ik, maar weinig mensen die een loopse teef echt niet uit de buurt van een reu kunnen houden gedurende een periode van 3 weken.

De boodschap die ik wil overbrengen is dan ook deze: Zie het castreren van uw hond niet als iets dat "zo hoort" of als iets wat u hoe dan ook moet laten doen. Overweeg goed wat de voordelen en nadelen zijn van het castreren van uw hond en als u besluit om uw hond te laten castreren, doe het dan niet te vroeg! Wacht in ieder geval tot de hond uitgegroeid en uit ontwikkeld is, zowel op het lichamelijke als op het psychische vlak. Pas dan is de keus ook weloverwogen en bewust te maken denk ik.

CASTRATIE VAN PUPPIES EN KITTENS

Een zorgwekkende ontwikkeling?

Drs. Paul van der Heijden, dierenarts, verbonden aan WHG Dierenziekenhuis Rotterdam, Pascalweg 4, 3076 JP Rotterdam; T 010-4925151; www.whgdierenartsen.nl

m.m.v. Drs Atjo Westerhuis, dierenarts te Dodewaard

N.B.

Deze cliënten hand-out is bedoeld als ondersteuning van het consult door de dierenarts. De tekst gaat ervan uit dat uw huisdier al door de dierenarts is gezien. De adviezen in de hand-out gelden alleen voor dieren bij wie de diagnose is gesteld. De informatie dient niet als vervanging van een consult door de dierenarts! Bedenk bij het lezen dat de gezondheidssituatie van uw huisdier anders kan zijn dan in de teksten wordt beschreven. Verder worden al onze hand-outs vervaardigd aan de hand van niet alleen wetenschappelijke literatuur, maar ook van onze eigen inzichten op grond van persoonlijke ervaringen. Daarom kan de informatie voor een deel afwijken van de gangbare literatuur.

INLEIDING

In de Verenigde Staten van Amerika is de laatste 10 jaar veel ervaring opgedaan met het castreren van jonge honden en katten op een leeftijd van 6-16 weken! Dit vindt voornamelijk plaats in grote asiels van waaruit geen hond of kat wordt geplaatst bij mensen zonder onvruchtbaar te zijn gemaakt. Deze aanpak in de asiels heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de afname van de overpopulatie van zwerfdieren en het enorme aantal "afgedankte" huisdieren. Hierdoor worden veel minder gezonde (of te behandelen) en of herplaatsbare dieren geëuthanaseerd. Deze aanpak van jonge asioldieren komt nu ook naar Europa.

Het is van het grootste belang ons bewust te zijn van deze specifieke motivatie achter zo'n discutabele ingreep. We moeten er dan ook extra alert op zijn, dat wij eventuele

ondersteunende argumenten-vóór niet gaan overbelichten onder het motto: het doel heiligt de middelen.

Om een goede keuze te maken in het belang van het welzijn van uw huisdier is het absoluut noodzakelijk ook de 2 andere artikelen over het onderwerp 'castratie' te lezen: *Castratie en sterilisatie (hond en kat)* en *Castratie, nadelen van een te vroege castratie*

CASTRATIE

Castreren is het onvruchtbaar maken van honden en katten door het operatief verwijderen van de eierstokken en (een deel van) de baarmoeder bij vrouwelijke dieren en het verwijderen van de testikels bij mannelijke dieren. In de volksmond wordt steriliseren gebruikt bij het onvruchtbaar maken van vrouwelijke dieren wat dus eigenlijk niet juist is omdat steriliseren (zoals bij de mens) alleen het afbinden is van de eileiders en niet het verwijderen van de eierstokken. Bij honden is er dan ook geen vrouwelijke hormoonproductie meer in tegenstelling tot na de sterilisatie van de vrouw. Behalve onvruchtbaar maken heeft een castratie meerdere gevolgen voor het huisdier. Deze moet u beslist even nalezen in de hierboven genoemde artikelen in onze internetbibliotheek.

CASTRATIE OP JONGE LEEFTIJD (6-16 weken).

Als dierenartsen op jonge leeftijd castreren, doen ze dat meestal op de leeftijd van 6-9 maanden; meestal ná de eerste loopseheid, soms ervóór. De reden van het niet castreren op een nog jongere leeftijd is het grotere narcose risico bij zeer jonge dieren (vooral hartstoornissen). Echter door de nieuwere narcosetechnieken en narcosemiddelen, alsmede de aanwezigheid van monitoren (hart, ademhaling, zuurstofgehalte in het bloed, e.d.) zou de ingreep al vanaf 6 weken uitgevoerd kunnen worden. De operatie vereist wel veel ervaring omdat alles heel erg klein en teer is. Door de ruime ervaring in de V.S. met het castreren van puppies en kittens blijkt dat de ingreep op deze zeer jonge leeftijd goed uitgevoerd kan worden. Het grote voordeel is dat de ingreep via een kleine snede gedaan kan worden en het jonge dier na de ingreep erg snel hersteld is. De operatietijd is ook veel

korter (minder snij- en hechtwerk) en dus ook minder belastend; als bijkomend voordeel is de operatie daardoor ook minder kostbaar.

Wel dient tijdens de narcose extra veel aandacht besteed te worden aan een goede warmteregulatie (warmte matje tegen afkoeling). De pup of het kitten mag niet langer dan 3 uur vasten van te voren en er moet en infuus worden toegediend met glucose erin (tegen suiker tekort in het bloed). Door beproefde Amerikaanse protocollen te gebruiken blijkt het narcose risico niet groter dan bij operaties op oudere leeftijd. Enkele uren na de operatie lopen de dieren al weer te spelen en mogen (moeten) ze een uur na de operatie weer eten. Doordat er al duizenden honden en katten gevolgd zijn na castratie op erg jonge leeftijd hoe ze zich ontwikkeld hebben en gedragen, heeft men kunnen constateren dat hieraan geen noemenswaardige nadelen kleven. Tenminste dat zeggen de onderzoekers, waarvan we niet weten in welke mate deze mensen bevooroordeeld zijn en door het overbelichten van de argumenten-vóór de middelen heiligen om hun doel te bereiken.

STICHTING NO KILL EUROPE

In Amerika is de Stichting No Kill opgericht, die het castreren op jonge leeftijd in asiels stimuleert en propageert. De Stichting volgt een stappenplan om op een diervriendelijke manier het probleem van overpopulatie van huisdieren en afgedankte huisdieren op te lossen. Doel / resultaat van deze methode is dat geen gezonde (of te behandelen) en/of (her)plaatsbare dieren worden geëuthanaseerd. In de Verenigde Staten wordt dit plan met succes toegepast. De Stichting No Kill Europa probeert dit succesvolle plan naar Europa te vertalen en in te voeren in vele Europese landen. Samenwerking van allerlei instanties is hierbij een vereiste. Betrokken partijen kunnen zijn organisaties en particulieren die zich bezig houden met castratieprojecten, voorlichtingscampagnes en dergelijke. Maar ook dierenartsen, stichtingen en organisaties die dieren uit het buitenland (her)huisvesten, dierenbezitters en opleidingsinstituten (ook veterinaire leraren en studenten). Maar natuurlijk ook asielen, dierenopvangcentra en pensionhouders in heel Europa mogen niet ontbreken.

Voor meer informatie kunt U terecht op www.nokill.eu of info@nokill.eu

CONCLUSIE

Natuurlijk is er geen twijfel over, dat we met elkaar de verantwoordelijkheid moeten nemen om te voorkómen, dat er een overpopulatie van huisdieren ontstaat. In landen, zoals Nederland, waarin huisdieren een gerespecteerde status hebben, kunnen wij veel ellende voorkomen door op het punt van anticonceptie gewoon onze eigen verantwoordelijkheid te nemen. Hier zouden ook alle instanties die zich bezig houden met de 'productie' van rashonden nog een hele grote bijdrage kunnen leveren ('productieregulatie', voorlichting, e.d.)

Als we de overwegingen meenemen uit de hiervoor genoemde artikelen is er in ons land geen reden om op de leeftijd van 6 - 16 weken te castreren. Er zou op z'n minst een

onderzoek gedaan moeten worden, waarin de noodzaak en het effect van zo'n ingreep duidelijk wordt.

Dat er in benaderingswijze een verschil zou zijn tussen particuliere huisdieren en dieren zonder eigenaar die in een asiel terecht gekomen, stuit ons gevoelsmatig tegen de borst en is eerder pragmatisch dan ethisch.

Wij kunnen ons voorstellen, dat in landen waar de status van de huisdieren op veel minder respect kan rekenen en mensen hun verantwoordelijkheid niet nemen, deze noodoplossing in ieder geval voorkomt, dat gezonde volwassen dieren wegens overtolligheid geëuthanaseerd moeten worden. Onder het motto: van twee kwaden, de minst kwade kiezen?